

عنوان مقاله:

ارائه چهارچوبی برای مدیریت ذینفعان کلیدی در اجرای پروژه های نوسازی بافتهای فرسوده شهری - نمونه موردی: محله شهید خوب بخت تهران

محل انتشار:

اولین کنفرانس مهندسی و مدیریت ساخت (سال: 1388)

تعداد صفحات اصل مقاله: 12

نویسندگان:

گوران عرفانی - کارشناس ارشد معماری منظر و کارشناس سازمان نوسازی شهر تهران

حسین نقاش طوسی - دانشجوی دکتری مهندسی و مدیریت ساخت - دانشگاه صنعتی امیرکبیر

خلاصه مقاله:

فرآیند نوسازی بافت های فرسوده شهری حوزه های متعدد و متنوعی را در بر می گیرد. این فرآیند شامل برنامه ریزی، تهیه طرح های نوسازی، امکان سنجی و میزان تحقق پذیری طرح ها، تملک و اجرای طرح های نوسازی می شود. وسعت بافتهای فرسوده شهری و محدودیتهای مالی، مدیریتی و اجرایی سازمان ها و نهادهای دخیل در امر نوسازی لزوم جهت گیری طرح های نوسازی را به سوی تدوین الگوهای مشارکتی در سطوح برنامه ریزی، طراحی و به ویژه اجرا اجتناب ناپذیر می نماید. عدم وجود الگوها و مکانیسم های روشن، تجارب عملی و نظری و همچنین حضور ساکنان به عنوان بعد اجتماعی مسأله، اجرای طرح های نوسازی را چند بعدی و متفاوت از سایر طرح های عمران شهری نموده است. تضمین دستیابی حداکثری به اهداف طرح های نوسازی در زمینه اجرا، لزوم طراحی مکانیسم صحیح مشارکت اجتماعی برای شناسایی و مدیریت ذینفعان طرحهای نوسازی را توجیه می نماید. در این مکانیسم جایگاه و نقش محوری- نظارتی ساکنان در ارتباط با سازمان ها، نهادها و مجموعه عوامل اجرایی طرح های نوسازی در زمینه های فنی، مالی، حقوقی و ... تعریف می شود. چند بعدی بودن عوامل مؤثر در موفقیت پروژه های نوسازی، لزوم توجه ویژه مدیران این نوع پروژه ها را به یک رویکرد تحلیلی علمی و جامع به ذینفعان نشان می دهد. در این مقاله سعی می شود با بررسی نمونه موردی طرح نوسازی محله شهید خوب بخت تهران، ضمن بیان الزامات تدوین مکانیسم مشارکت گروه های اجتماعی در اجرای طرح های نوسازی شهری، به ویژگیهای این مکانیسم در قالب نظام مدیریت ذینفعان پرداخته شود.

کلمات کلیدی:

پروژه های نوسازی، بافت های فرسوده، برنامه ریزی تعاملی، مشارکت اجتماعی، مدیریت ذینفعان

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/63744>

